4616

R. Ribera

UNA PESETA

16

LA FESTA MAJOR DE VILAFLORIDA

LA FESTA MAJOR DE VILAFLORIDA

QUADRO DE COSTUMS

DE

LL. MANAU AVELLANET

REFUNDIT I ARRANJAT EN OBRA LÍRICA

PER

RAMON RIBERA

MÚSICA DEL MTRE.

CASSIÀ CASADEMONT

Es propietat.—Queden reservats els drets d'impressió

BARCELONA
SALVADOR BONAVÍA, LLIBRETER. — TAPINERIA, 13
1922

A la memòria del malaguanyat amic i ferm nacionalista

LLUÍS MANAU AVELLANET

com a tribut de recordança.

Barcelona, octubre 1922 RAMON RIBERA : CASSIÀ CASADEMONT

ESTRENA D'AQUESTA REFUNDICIÓ

Teatre Tívoli, en temporada de «Teatre Líric Català», el 25 d'octubre de 1922, per la companyia d'En Josep Bergés, i sota el següent

REPARTIMENT

MERCENETA, 18 anys. . . .	Ampar Ferràndiz
ROSÓ.	Pepeta Fontdevila
ANGELA	Teresa Mas
GRACIETA	Marina Guillem
SENYORA MUNDA	Teresa Ducar
L'AVI, 96 anys	Lluís Teixidó
RAFEL, 22 anys	Pere Quer
VÍCTOR	Lluís Zanon
SENYOR FELIU	Emili Ginestet
SECRETARI	Alfons Oya
CORREDISSES, 40 anys . . .	Miquel Pedrola
BALDUFA, 18 anys	Artur Balot
PAIET.	Lluís Alcalà
SENDO	Juli Roca
UN SARDANISTA	N. N.
UN ALTRE SARDANISTA . . .	N. N.
L'HOME DEL CINE.	N. Gil
EL DOMADOR	Miquel Sirvent
NANDO	N. N.

Homes, dones, nois i forasters

L'acció a Vilaflorida, poble imaginari

Director: JOSEP BERGÉS

ACTE ÚNIC

Som a la plaça de Vilaflorida. Barraques arrenglerades en el fons, en quals s'hi exhibeixen espectacles diversos. Una d'elles, la primera la dreta, amb ninots sostinguts i escalonats. Alguns homes, part de a de la barraca, tiren pilotes per a fer-los caure. Altra barraca, més i vistosa, anunciant-s'hi un Cinematògraf. Cartells al frontis anunnt les pel·lícoles. Un orgue-reclam per a cridar l'atenció del públic. ra barraca en la qual els cartells anuncien l'exhibició d'exemplars lògics, de figures rares. Davant la porta d'entrada un fris pintat, entant la presa del tigre en el desert. Aprop la tribuna, des d'on El MADOR discurseja, un cartell amb quadros detallant diferents exercicis les feres. En un d'ells, el més gros, la figura d'El Domador amb el dins la boca d'un lleó. A la dreta, primer terme, un cafè-fonda. A squerra, davant del cafè-fonda, l'entrada d'una casa d'agradosa apancia encara que antiga. Aprop de la porta, un pedrís empotrat a la ret; sobre d'aquesta una finestra amb torretes de flors. Es a casa lcalde. Som a mig matí d'un dia de festa major. La gent de la vila iple la plaça, aturant-se per les barraques, escoltant i contemplant el clam dels propagadors. L'animació i l'alegria és pròpia del moment.

ESCENA PRIMERA

Home del Cine *i* El Domador, *drets en els graons alts de les barraques respectives. En* Nando, *a la barraca del ninotaire, tirant pilotes. El poble, passejant-se i seguint les barraques. En* Corredisses, *En* Sendo *i En* Paiet, *assentats prop d'una de les taules del cafè.*

MÚSICA

IOR

Tot és joia i alegria,
tot és riure i joventut;
és la festa d'aquest dia
benaurança d'un tribut.
De bon matí les campanes
alegria han ressonat,

674462

tot el poble, a l'escortar-les,
s'ha sentit transfigurat.
Sota un cel de primavera
el nostre cor ha florit;
l'aire suau de la festa
a tots ha rejovenit.

VEU SOLA — Els ulls de l'estimada
tenen un bell parlar;
avui cada mirada
convida a enamorar.
Son cor ple de tendresa,
cada galta un roser,
llavis de rosa encesa,
desig d'amor primer.

CHOR — Cantem, companys! Els remors de la festa
d'alegria desborden el cor.
Ha arribat per nosaltres la gesta,
la gesta esperada de festa major!
Per avui desem les eines honrades
que del sant treball tot l'any enlairem;
per un instant oblidem les suades;
omplint-nos de goig, riem i cantem.
El remor de la festa enyorada,
pel jovent és un goig que somriu;
per els ocells l'esperança tornada
que un infant el passat els reviu.
Oh, jorn d'alegria!
Oh, festa major!
Ton ambient és de sana harmonia:
entrem a l'orgia...
Visca l'amor!

PARLAT

H. DEL CINE — Gran funció, senyors, gran funció! Pel·lícoles sensacion
mai vistes fins avui! Aquí veuran, senyors, la misèria
Rússia igual com si s'hi trobessin! Aquest espectacle no
papa-àinero ni enganya-pagesos. Es el progrés a l'alca
dels pobles més incivilitzats. Un home assentat a la cadi
es sent transportat d'un cap a l'altre del món. Tan aviat v
la Manigua amb els negres fent puros, com es troba al P
Nord amb les foques prenent el sol... Aquí es pren el
llotge d'un, sense que la persona se n'adongui.

SENDO — Això no és nou.

H. DEL CINE — *Verlo para creerlo,* com Sant Tomàs! Vinguin, senyo
vinguin aquesta tarda! Tot el món passant davant dels u
de l'espectador! Batalles per mar, terratrèmols de ter
aeroplans, automòbils, persones i bèsties, tot de tama
natural! Preparar-se, senyors, preparar-se per a la sec
de la tarda!

PAIET — Que la sap llarga, aquest mestre!

CORREDISSES — Vols dir que no és veritat?

SENDO — Això del Cinematògraf ho he vist a Barcelona.

PAIET — I ço del rellotge també!

(EL DOMADOR *toca la campana. Tots els que permaneixien davant la barr*

*ca cinematogràfica, es posen davant d'*El Domador. *Aquest té una serp enroscada al braç.)*

Domador — Atenció, respectable públic! No descuidar-se de venir a admirar la nova col·lecció zoològica. No és un passatemps vulgar! Aquí veuran la força de la superioritat humana! El predomini de l'home per damunt dels monos i les mones i altres bèsties! Cada una de les bèsties fa exercici variat. Aquesta serp que dorm manyaga en el meu braç, és *La serpiente del sol.* Sense aquesta bestiola que molts de vostès creuran que és una anguila, no podria tenir tants animals plegats. Ella és com una vareta màgica. Si toco una mica el caparró, remena la cua i ja tenen tota la meva família feta un be! Perquè se'n convencin, ara treuré una pantera caçada en un dels boscos més inconeguts de l'Univers. Fixar-se bé com la serp alçarà el cap tan bon punt vegi la pantera.

(El Domador *va per a entrar a la barraca, i del fons surt un bram de fera. El públic resta espantat.)*

Molts — Que no surti! Que no surti!

Domador — No tinguin por, senyors. Respectaré la voluntat del poble... Però creguin que és una pantera amb més bons sentiments que el Govern. Un altre número de més sensació: Veuen? Jo en persona posant el cap dintre la boca d'una lleona, que no és desdentegada, i en posició compromesa fer un cigar, encendre'l amb un misto d'esca i fer-li empassar el fum! Tal com senten!

Corredisses — Això sí que no passa!

Domador — Sí, senyors, se l'empassa i sap saborejar-lo. Cinc mil pessetes i tota la meva col·lecció zoològica a aquell que vulgui provar-ho!

Molts — No! No!...

Una veu — Ja faré venir la sogra!

Una dona — Desvergonyit!

(*La dona corre al darrera de l'home que ha cridat i això origina un aldarull entre els del públic. Després la gent es dirigeix vers l'esquerra, per on es sent un flabiol acompanyant una colla del* Ball de Bastons. *Passaran pel fons de la plaça. El poble desapareix darrera de la colla, cantant. L'animació és pròpia del cas. Quan la gent és fora,* El Domador i L'Home del Cine *baixen fins a on seuen el* Corredisses *i demés amics.* Nando *s'està a la barraca dels ninots, tirant pilotes tot entusiasmat.*)

ESCENA II

Corredisses, Paiet i Sendo, *assentats al voltant de la taula.* Nando *tirant pilotes en la barraca del ninotaire.* L'Home del Cine *i* El Domador *s'ajunten amb els primers.*

Corredisses — Nando!... Nando!!...

Nando — Ja vinc! Què voleu?

Corredisses — Cn et fiques?

Nando — No he parat fins que he fet caure el bisbe!

Corredisses — Tù l'has fet caure, però jo et confirmaré. Porta beure.

Nando — Què voleu?

Corredisses — Metzines! Potser així rebentaré d'una vegada!

(Nando *entra al cafè-fonda.*)

SENDO No n'hi ha per a tant!

PAIET Calma, Corredisses! No siguis així!

CORREDISSES Calma, calma!... No em puc acabar la mala jugada que m'ha fet!

SENDO Ben mirat, el què han fet és suprimir una cosa que comen çava a passar de ratlla.

CORREDISSES Per la corda de Judes! També penses així?

PAIET Calma, Corredisses! Tens uns nervis!...

CORREDISSES Suprimir una de les festes que donaven més prestigi a Vi laflorida! I tot per què? Per quatre senyors que em tene enveja i per uns homes com vosaltres que no saben defen sar la llibertat dels costums que honoren als pobles. N puc arribar a compendre com us heu deixat convèncer. L vostra conducta mereix...

(*En* NANDO *surt amb les begudes, que deixa damunt de la taula.*

NANDO Metzines!

(*En sentir-se interromput, En* CORREDISSES *se'l mira, mes En* NANDO, *indi ferent, se n'entorna a la barraca del ninotaire.*)

PAIET Beu, noi! Això t'anirá bé!

CORREDISSES Pels nervis?

PAIET Justa!

SENDO Ja ho tenen tot a punt?

H. DEL CINE Solament manca que el públic vingui.

SENDO Gent rai! Avui tot vessa!

DOMADOR Vol dir que farem ple?

SENDO En diades com aquesta tot s'omple. Vénen molts foras ters.

CORREDISSES Si no haguéssiu suprimit el número més important, a hore d'ara aquí no s'hi cabria!

H. DEL CINE I això?

CORREDISSES Calculin vostès! Volen beure?

DOMADOR Se li estima.

CORREDISSES Doncs, com deia, la festa que aquest any ens han tret h disgustat a tots els de la vila.

SENDO No tant, home, no tant!

CORREDISSES Com, no tant? Jo m'he disgustat més que tota la vila ple gada, i això pot dir-se ben alt. L'Ajuntament, en suprimir l correguda del bou, ha demostrat no entendre en festes. Le festes d'aquest any no són festes perquè hi manca la millo de totes, la de més prestigi, la de lluïment, la que ens acre ditava de valents i arriscats.

H. DEL CINE Vostè és *torero*?

CORREDISSES Per qui m'ha pres?

H. DEL CINE No deia ara...

CORREDISSES Jo no torejava, ni matava, ni clavava res. El què jo feia er fer córrer el bou.

SENDO I el bou a tu, veritat?

CORREDISSES Naturalment. Però consti que no havia fugit mai. Era e bou qui me'n treia.

SENDO A cops de cap.

CORREDISSES Això sí, sempre amb el cap i per davant, com els valent

DOMADOR I per això s'enfada i es disgusta? Si s'enyora no fent córre el bou, vingui amb mi. Podrà torejar un *búfalo* que port amb la meva col·lecció.

CORREDISSES Gràcies. Només em faig amb bous perquè els conec d tota la vida!

ESCENA III

Els mateixos més el SECRETARI, *que compareix precipitadament i els saluda amb cortesia*

ECRETARI — Bon dia, senyors! Han vist sortir el senyor Alcalde? Sí? Ja m'ho pensava que faria tard. Les múltiples ocupacions que pesen damunt meu no em deixen complir com voldria. Sempre involuntàriament un es descuida *algo*!

ORREDISSES — No es va pas descuidar de suprimir la correguda del bou.

ECRETARI — Senyor Corredisses, jo, com a Secretari de l'Excelentíssim Ajuntament, li dec una satisfacció i una aclaració a la vegada. Tot i sentir moltíssim atemptar contra les aficions tauromàquiques d'un veí tan digne com vostè, no podia oblidar que jo sóc soci d'honor i membre incansable de la S. A. de les C. de T.

ORREDISSES — A on és això?

ECRETARI — Vull dir *Sociedad abolicionista de las corridas de toros.*

ORREDISSES — Bé, però vostè, senyor Secretari...

ECRETARI — Vostè és un ciutadà d'altres costums, encara que un xic retardatari. Vostè mateix l'any passat va resultar-ne una víctima. Quants cops de cap va rebre?

ORREDISSES — No me'n recordo.

ECRETARI — El metge municipal va comptar-n'hi onze en diferents parts del cos.

ORREDISSES — Onze diu? No és veritat. Jo estic segur que varen ésser deu.

ECRETARI — I és humà això? I si no fós per l'honor de la corporació susdita, m'hi obliga també la dignitat com a soci de la A. P. de A. i P.

ORREDISSES — Una altra societat contra les corregudes?

ECRETARI — Aquesta és l'*Asociación Protectora de Animales i Plantas,* que en sóc soci corresponsal en aquesta vila. I perdoni que digui els noms abreviats, perquè el temps és or i...

ORREDISSES — Abreviï!

ECRETARI — Vostè reconegui el meu bon zel i el faré proposar soci de mèrit de la S. A. de les C. de T. i de la A. P. de A. i P. com a demostració del sacrifici a les seves aficions.

ORREDISSES — I què hi faré jo en aquestes societats?

ECRETARI — Combatre les *corridas*, respectar a les bèsties, en fi, tot el necessari... Perdonin, senyors. El senyor Alcalde m'espera i deu estar impacient, molt impacient. Senyor Corredisses, m'ofereixo servidor i espero que reconeixerà...

ORREDISSES — Ja en parlarem.

ECRETARI — Passar-ho bé! Estiguin bons!

(Desapareix el SECRETARI, *saludant a tots cerimoniosament.)*

OMADOR — Gairebé l'ha convençut.

ORREDISSES — Això mai! Ja ho han vist com s'ha rebaixat a demanar-me perdó! Fins ha dit que em faria soci de tot aquell rengle de lletres.

AIET — I què et donarien?

ORREDISSES — No has sentit que és una Societat per a protegir animals?

AIET — Ho he sentit.

ORREDISSES — I doncs, reïra!

PAIET Calma, home, calma! Tens uns nervis!..
SENDO Caldria celebrar el nomenament.
PAIET Això! Celebrem-ho!
CORREDISSES Nando! Nando!
NANDO Ja vinc. Deixeu-me tirar la darrera pilota, que vull f caure el negre!
CORREDISSES Em sembla què jo et faré caure una plantofada!
SENDO Cuidado. No et recordes que ets soci de l'abecedari?
CORREDISSES Nando, porta beure per a tots.

(En NANDO *els porta beur*

ESCENA IV

Els mateixos més el SECRETARI *i* SR. FELIU *que apareixen pel fons fins ari bar a la casa del segon.*

FELIU Sobretot, no se'n descuidi.
SECRETARI No temi, senyor Alcalde. Compliré d'una manera fidelís ma la meva missió, pròpia del càrrec que ocupo en la Co poració de la qual vostè és digne president.
FELIU Li tinc dit que no em gasti cumpliments.
SECRETARI Oh, perdoni, senyor Alcalde! Davant dels superiors és deure de cortesia. Vostè, en l'exercici del seu càrrec, q tant l'honora, es mereix tota mena de consideracions i...
FELIU Enllesteixi i procuri no oblidar cap encàrrec.
SECRETARI Ni una paraula més.
FELIU Així m'agrada.
SECRETARI Vilaflorida pot estar orgullosa d'un home com vostè i to hom l'aprècia i l'admira.
FELIU Miri que manca poc per anar a Ofici.
SECRETARI Ni un minut més, senyor Feliu! La puntualitat demo tra l'interès en l'home. Vostè, com a representant d Rei, q. D. g. m. a...
FELIU Com diu?
SECRETARI Que Déu guardi molts anys. Ho faig per abreviar.
FELIU Doncs vagi, per Déu, que no hi serà a temps.
SECRETARI Sóc aquí immediatament per a posar-me a les seves ordre Servidor de vostè!

(Decididament, el SECRETARI *se'n v*

FELIU Em té marejat amb tants cumpliments.
CORREDISSES Es servit, senyor Feliu?
FELIU Gràcies; no acostumo.
SENDO Està capficat.
FELIU No me'n parli. Som a mig matí i ja no sé com estic. Ja se faran càrrec que avui és un dia de presses.
SENDO Faci, faci.

(El SR. FELIU *entra en el seu domicili*

CORREDISSES Cobra el gasto, Nando.
NANDO Visca!

(Se'n van EL DOMADOR *i* L'HOME DEL CIN

ESCENA V

CORREDISSES, PAIET, SENDO, *la* SRA. MUNDA *i* BALDUFA

a SRA. MUNDA, *carregada amb cistell i altres paquets, acompanyada d'En* BALDUFA. *Deixa els paquets damunt la taula i s'asseu, acalorada.*)

UNDA Bon dia.

TS Bon dia.

IET On aneu tan carregada?

UNDA Ditxoses festes! I quin enrenou porten! Si duressin massa, cauria malalta.

(BALDUFA *l'ajuda a descarregar-se.*)

LDUFA Deixeu, dona, deixeu!

UNDA Gràcies, Baldufa! Estic marejada.

LDUFA Un dia és un dia! Oi, Corredisses?

RREDISSES Sí, noi.

UNDA Això deixem-ho pels joves.

RREDISSES Senyora Munda, ¿que no som joves nosaltres?

UNDA Jo ja he fet a tots.

RREDISSES Doncs jo sóc com abans, con vint anys enrera. Llàstima que no fem córrer el bou! Us demostraria que encara conservo el nom que em varen posar de jove.

LDUFA Aquesta tarda, a la carretera, fan curses de burros.

RREDISSES Baldufa, Baldufa!

LDUFA Voleu saltar, Munda? Veniu a ballar al nostre Casino, a *La Camelia*!

RREDISSES Quedeu compromesa. Un vals del més refilats.

IET I si balleu amb mi, prometo portar-vos amb cuidado com si fóssiu la Custòdia!

NDA Quins plagues!

RREDISSES Que m'agradaria recargolar-hi un vals amb la senyora Munda!

LDUFA Un vals?

RREDISSES Què vols dir? Tan rodó com tu.

LDUFA Com els de *La Camelia* no hi ha ningú que hi balli! En sabem més que tothom. Allò és finura! Ni els de *La Rosa* ni els del Casino dels senyors poden res contra nosaltres. Cobla i orquestra! Ah, salau! Quan es cansin els uns, els altres! No heu llegit el programa? Es el *delirio*. Jo em comprometo ballar-hi amb la senyora Munda. Aquell vals que fa...

aral·lejant un vals es posa a voltar, agafant-se amb En CORREDISSES, *qui forceja per a desferse'n i* BALDUFA *fuig.*)

NDO Ansia, Manela!

RREDISSES Es un dimoni aquest Baldufa.

NDA No li podien escollir un motiu més encertat.

IET Són els anys, que no pesen.

NDA Ajuda'm a entrar tot això, Paiet.

RREDISSES Voleu que jo...

NDA Fugiu, plaga!

RREDISSES Un vals, no. Una americana! Ens hi gronxarem!

NDA Esteu molt d'humor!

a SRA. MUNDA *entra a dins junt amb En* PAIET, *tornant a sortir aquest immediatament.*)

CORREDISSES Què fem, nois?
PAIET Jo tinc un xic de feina a casa.
SENDO Doncs jo m'arribo fins a câl barber.
CORREDISSES També vinc. Dos ralets d'hermosura per a un parell de die

ESCENA VI

Els mateixos, més els dos SARDANISTES

Pel fons apareixen els dos SARDANISTES *forasters, que discuteixen entre ei sènse fixar-se amb En* CORREDISSES, PAIET *i* SENDO, *que es queden conten plant-los, somrient.)*

SARDANISTA Són vint-i-set de curts.
ALTRE SARD. Ho saps de cert?
SARDANISTA Provem-ho.
ALTRE SARD. Un, dos, tres...
SARDANISTA Quatre, cinc...
(Compten els punts, ballant la sardana
CORREDISSES Què fan aquell parell?
SENDO Són forasters.
SARDANISTA Em sembla que guanyarem en el concurs.
ALTRE SARD. Divuit, dinou...
SARDANISTA Hi farem el salt del pardal.
ALTRE SARD. Vint-i-dos, vint-i-tres...
PAIET Que juguen a la morra, senyors?
SARDANISTA Què volen?
ALTRE SARD. Aturem-nos. Podrien ésser sardanistes i ens descobririe els punts.
CORREDISSES Comptin! Comptin!
SENDO Ja ens ho explicaran després.
SARDANISTA No són sardanistes.
ALTRE SARD. Som-hi, doncs. Vint-i-quatre, vint-i-cinc.
SARDANISTA Vint-i-sis, vint-i-set...
(Desapareixen els SARDANISTES *i a darrera d'ells els demés*

ESCENA VII

L'AVI, ANGELA, ROSÓ *i* GRACIETA. *Aviat* MERCENETA

*(Les noies volten a l'*AVI *fent-li preguntes i aquest contesta amb calma*

L'AVI Us dic que no ho sé.
ROSÓ Sí que ho sabeu, sí!
GRACIETA No voleu dir-ho.
ANGELA Mai més us preguntarem res.
L'AVI Boges, més que boges...
ROSÓ I renyirem, sentiu?
GRACIETA Sí, sí, renyirem de debò!
ANGELA Dieu-nos, avi, on és la Merceneta?
L'AVI Encara em fareu cremar!
ROSÓ Què us costaria dir-ho?

GRACIETA Sí, avi, sí...
L'AVI No ho sé, i no ho sé!
ANGELA Que sí, que sí.
L'AVI No sigueu perfidioses.
ROSÓ Renyits!
TOTES Sí, renyits!
GRACIETA La creu, veieu?
L'AVI Voleu... saber-ho? Eh?
ANGELA Tornarem amics.
L'AVI Us interessa saber on és la Merceneta?...
ANGELA Sereu bon minyó.
L'AVI Doncs... busqueu-la i la trobareu!
ROSÓ Mireu quina gràcia!
L'AVI No volíeu saber...
ANGELA Que sou fastigós!
L'AVI A la meva vull veure't! Fastigós! Ai quina gràcia m'has fet! Quines ganes de riure!
GRACIETA Sou molt dolent.
L'AVI Vaja, bojotes, que encara em voldríeu per festejador!
ROSÓ Mireu, l'avi!

(Totes riuen i salten.)

L'AVI Així m'agradeu. Riem tots, que bé prou que s'acabaran les rialles.
ANGELA Ens ho dieu o no?
L'AVI Ara us ho diré perquè m'heu fet riure tant. La Merceneta és a casa. Ella no és tan esbojarrada com vosaltres.

(Totes entren a casa l'Alcalde.)

TOTES Merceneta! Merceneta!
L'AVI Que en són de boniques! Qui pogués tornar-hi a la joventut!

(Surten les noies, junt amb la Merceneta, i s'asseuen en el pedrís. L'AVI *les contempla extasiat.)*

ROSÓ Que t'amagues, Merceneta?
GRACIETA Vol fer-se monja!
ANGELA Et podíem ben esperar. Mira: hem recorregut tota la fira.
ROSÓ Després hem anat a veure els envelats.
GRACIETA Són més bonics!
ANGELA Ja voldria ésser a l'hora del ball.
ROSÓ I tu, Merceneta, no els has vist els envelats?
GRACIETA Què estàs enfadada?
MERCENETA No havia sortit encara.
ANGELA I doncs, què fas?
ROSÓ Tonta, més que tonta! Anem a divertir-nos! Encara hi penses?
GRACIETA Jo no sé per què n'has d'estar de trista. Pla que tens un senyoret que et festeja! Oi, noies?
ANGELA El tingués jo!...
ROSÓ I jo!...
GRACIETA I totes!
MERCENETA Ja us el dono.
ROSÓ Ens volgués! Oi, noies?
MERCENETA I si estiméssiu a un altre, el voldríeu?
ROSÓ Si fós com el teu, sí. On s'és vist no escriure't forces cartes!
GRACIETA Té raó amb el què diu, Merceneta.
MERCENETA No veieu que és tan lluny?.
ANGELA Per lluny que sigui.

ROSÓ Creu; no siguis tonta! Tal vegada no es recorda que al món siguis.
GRACIETA I això si no és casat!
ANGELA Fóra bona aquesta!
MERCENETA No digueu aquestes coses.
ROSÓ Dels homes et fies? Vaia uns!
GRACIETA Vols creure'ns, Merceneta? No hi pensis més amb En Rafel.
ANGELA No s'ho mereix.
ROSÓ Vina amb nosaltres i et distreuràs força.
MERCENETA Haig d'anar a Ofici amb el pare.
GRACIETA Sortint d'Ofici et vindrem a buscar, sents?
ROSÓ Però has d'estar contenta.
ANGELA I no pensar amb En Rafel.
MERCENETA En Rafel m'estima.
ROSÓ De les paraules dels homes vols fiar-te? Quan els tenim al davant se'ns menjarien a petons. Després... tots són iguals.
GRACIETA I vaja, que no has d'amoïnar-t'hi tant. Avui és festa major i cal divertir-nos força.
ROSÓ Quina alegria per tot arreu!
ANGELA I quin dia més bonic!
GRACIETA Avui disfrutarem molt. Oi, noies?
(Les noies piquen de mans i salten de contentes. L'AVI *ha anat acostant-s'hi, induït per l'alegria d'elles.)*
ROSÓ Fins l'avi està content i riu com nosaltres. Oi, avi?
L'AVI Ja ho crec que ho estic! Avui cal disfrutar tant com es pugui.
GRACIETA I no estar tristes.
L'AVI Ni mica.
ANGELA I ballar...
L'AVI Força!
ROSÓ I riure..
L'AVI Sense parar mai.
ANGELA Fins l'avi està alegre!
L'AVI Molt alegre; tant, que m'agradaria explicar-la aquesta alegria que experimento.
ROSÓ Digueu-la, avi, digueu-la!
L'AVI Es que...
(L'AVI *mira dissimuladament a la* MERCENETA *que ha anat separant-se d'elles, tristament.)*
TOTES Que la digui, que la digui!...

MÚSICA

L'AVI
Dintre meu, una campana,
com repica alegrement!
Ninc, nanc!
Ninc, nanc!
El ressò parla de festes
i records d'un altre temps.
ROSÓ Es petita la campana?
ANGELA Ai, deixeume-la escoltar!
L'AVI
Ninc, nanc!
Ninc, nanc!

GRACIETA — Estigueu quietes, noies!
ROSÓ — Jo voldria repicâ.
L'AVI — I la Merceneta?
ANGELA — Fuig de nosaltres.
ROSÓ — Deixeu-la!
GRACIETA — Està trista.
ROSÓ — Digueu, avi, digueu!

(Durant aquest recitat, la música pren un caire de melangia.)

L'AVI — El ressò de la campana
es transforma en un lament.
Ninc, nanc!
Ninc, nanc!
I no parla ara de festes
ni records d'un altre temps.
ROSÓ — El cor vostre és la campana?
ANGELA — Ai, quin so més trist que fa!
L'AVI — Ninc, nanc!
Ninc, nanc!
GRACIETA — No sentiu quina tristesa?
ROSÓ — Jo tinc ganes de plorâ!

PARLAT

ANGELA — Tan alegres que estàvem, veieu, hem quedat totes moixes.
GRACIETA — I el bonic és que no sabem per què!
L'AVI — Jo, sí, pobre Merceneta! Vina, vina amb nosaltres.
(L'AVI *s'apropa a la* MERCENETA.)
ANGELA — Està més mal humorada!
ROSÓ — Ves quin posat!
L'AVI — Vina, Merceneta! Tots estem molt contents i tu també n'estaràs de contenta. L'alegria s'encomana, oi, noies?
TOTES — Sí, sí.
(L'AVI *s'apropa a les tres noies.)*
L'AVI — Qui no n'està avui de content? Mireu el cel si mai l'heu vist tan blau i tan lluminós. Mireu les cases com riuen de blancor. Fan com els joves i com els vells. Tot això és una rialla que fa oblidar les penes. Avui és la festa major, la festa més grossa de Vilaflorida. Avui el meu cor és com el vostre, un cor d'infant que experimenta les dolceses de la primavera nova. I quan us veig a vosaltres tan boniques, tan polides i endreçades, fins em vénen ganes d'enamorar-vos i dir-vos paraules dolces i abraçar-vos força, força, així...
(L'AVI *les abraça i elles riuen i fugen d'aprop seu.)*
ROSÓ — Mireu, l'avi!
GRACIETA — Ai, vatua l'avi!
L'AVI — Sí, sí, riem força. Que no s'acabin mai aquestes rialles...
ANGELA — Es sent jove!
L'AVI — Passarem pels carrers, que semblen perfumats, i serem l'enveja de tothom, perquè vosaltres sereu les roselles.
ROSÓ — I l'avi?
L'AVI — Jo... una papallona que us besa! Deixeu-me venir amb vosaltres... Riurem plegats.
GRACIETA — Fins ballarà, l'avi?

(Totes riuen i piquen de mans a cada paraula de L'AVI.)

L'AVI Sí que ballaré, com vosaltres! Tant com vosaltres, i més que totes plegades!

ANGELA Ballar, l'avi?

L'AVI Sí, sí, ballar i riure, que avui tots som joves.

ROSÓ Si ja en teniu noranta!

L'AVI Noranta-sis i encara sóc més jove que vosaltres.

ROSÓ Més jove? Veiam si ens atrapa, l'avi.

GRACIETA Si ens atrapeu, ballarem junts.

L'AVI I em fareu un petó!

TOTES Ai, que ens atrapa!

L'AVI *les empaita i elles fugen rient i xisclant. Després* L'AVI *novament pensa amb la* MERCENETA, *que permaneix trista, asseguda en el pedrís, i, acostant-s'hi, l'aconsola.)*

L'AVI Merceneta! Estàs trista, veritat? Es clar; tens el promès fora. Ja tornarà En Rafel. No temis.

MERCENETA Oi que sí, que tornarà?

L'AVI Sí, dona. Nostre Senyor no ho voldrà que el matin allà a la guerra. Ditxoses guerres!

MERCENETA Es que ja fa molt temps que diuen que ha de tornar.

L'AVI Esperança, dona!

MERCENETA El cor em diu unes coses!...

(Les noies s'apropen a puntetes i, en ésser prop de L'AVI, *es posen a riure.)*

L'AVI Mireu, les bogès!

ANGELA Si ens atrapeu, un ball.

ROSÓ Un ball i un... petó.

L'AVI Sí que us atraparé, sí. Avui hem de riure força, que em sento fort i jove per a ballar i per abraçar-vos. Boges! Més que boges!

(Novament les empaita mentre elles riuen i fugen perseguides per L'AVI.

ESCENA VIII

MERCENETA *i aviat* VÍCTOR

(La MERCENETA *roman sola, escoltant, trista, les rialles que s'allunyen.)*

MÚSICA

MERCENETA

Per què em recordeu
un passat que enyoro?
Rialles, passeu,
passeu, que jo ploro.
Diada de goig,
oh jorn d'alegria,
que éreu bell estoig
de l'ànima mia!
Per avui fugiu, fugiu de ma vora
que l'amor és lluny, que l'amor és fora

Places i carrers
que alegres somriuen;
rostres riallers
que de goig reviuen.

Jo us veig esclatar
amb l'ànima encesa,
venint a augmentar
la meva tristesa.
Oh festes, passeu, passeu en l'instant!
Torneu a venir quan tingui l'aimant.

El riure per mi
em dóna més pena;
el goig, al florí,
al dolor em mena
Per avui fugiu
amor i alegries,
mon cor no és pas niu
d'hermoses follies.
Lluny de l'estimat sento melangia
i espero a l'amor de nit i de dia.

PARLAT

(VÍCTOR, *en veure la* MERCENETA, *s'hi apropa, saludant-la.*)

VÍCTOR Ditxosos ulls que la poden veure, Merceneta!

MERCENETA Es vostè?

VÍCTOR No m'esperava, veritat? Jo tot el matí esperant el moment de veure-la.

MERCENETA A mi?

VÍCTOR A vostè, ingrata! A vostè, perquè il·luminés amb el foc dels seus ulls tota la festa d'avui.

MERCENETA Per Déu, Víctor!

VÍCTOR Deixi que li digui tot quant porto en el cor. L'estimo, Merceneta, l'estimo!

MERCENETA No segueixi per aquest camí. Li demano amb tota la meva ànima.

VÍCTOR Però...

MERCENETA Agraeixo les seves atencions, però tingui en compte que sóc compromesa.

VÍCTOR Sempre em diu el mateix.

MERCENETA Calli, per Déu!

VÍCTOR Com vol que calli si vostè ha fet esclatar en el meu pit una rosa encesa de passió? L'estimo, Merceneta!

MERCENETA Em veig obligada a deixar-lo.

VÍCTOR Esperi. Per darrera vegada li prego que escolti les meves paraules.

MERCENETA Vostè no ignora que En Rafel m'estima i que solament a ell dec correspondre.

VÍCTOR En Rafel? Permeti que ho dubti. Si l'estimés, ja hauria tornat. Recordi que fa temps que es diu que ha estat llicenciat del servei.

MERCENETA Víctor! No permeto...

VÍCTOR No es faci il·lusions, Merceneta. En Rafel l'ha oblidada i es mereix que vostè també l'oblidi.

MERCENETA Comprenc el per què ho diu. Perdoni; no puc entretenir-me més.

(*La* MERCENETA *entra a casa seva.*)

VÍCTOR Escolti, escolti... Em sembla que he corregut massa.

ESCENA IX

VÍCTOR *i* SECRETARI *i aviat* SR. FELIU *i* MERCENETA

(VÍCTOR *ha quedat pensatiu i absort.*)

SECRETARI Rebi la meva salutació, senyor Víctor. Que passa el rosari?

VÍCTOR No... sí... esperava...

SECRETARI Que ha vist si sortia el senyor Alcalde?

VÍCTOR No senyor.

SECRETARI Em creia fer tard. Aquesta calor és insuportable. Oh, i pensar que haig d'entrar a l'església, plena de fidels! La gent, les atxes, els cants! Ja tremolo.

VÍCTOR Això pot evitar-ho: no hi vagi.

SECRETARI Impossible; som element oficial i representem l'E. A. M. d'aquesta vila.

VÍCTOR Com diu?

SECRETARI L'Excelentíssim Ajuntament Municipal. Es per abreviar. El *tiempo es oro*. Vostè també ha de venir-hi. El fill del senyor Jutge és part d'un membre oficiós i, per tant, com a fill del representant del dret civil, aspira a obtenir la blanca mà de la filla del representant del dret popular.

VÍCTOR Qui li ha dit això?

SECRETARI Dispensi, senyor Víctor, dispensi. Ja els tenim aquí.

(*El* SR. FELIU *i* MERCENETA *surten disposats per anar a Ofici.*)

SECRETARI Senyor Alcalde! Senyoreta, als seus peus!

MERCENETA Gràcies.

FELIU Vostè per aquí, Víctor?

VÍCTOR He vingut a saludar-los, i, al mateix temps, rebi del papà i meva, la felicitació més entusiasta per l'organització de les festes.

FELIU Es obra de tots. El senyor Secretari ens ha orientat molt bé.

SECRETARI Vostè exagera, senyor Alcalde. Sóc un humilíssim servidor que no faig més que complir sempre les ordres de vostè.

FELIU Vol acompanyar-nos, senyor Víctor?

VÍCTOR Amb molt gust.

FELIU El gust serà nostre.

SECRETARI De tots dos, senyor Alcalde. L'amistat mútua honora a amdues parts.

VÍCTOR Em permet que faci els honors a la seva filla?

SECRETARI Bon galant, bon galant.

(VÍCTOR *es posa al costat de la* MERCENETA *i el* SECRETARI *a la dreta del* SR. FELIU. *Petit incident en canviar-se de lloc.*)

FELIU Es igual.

SECRETARI De cap manera.

FELIU Vostè mateix.

SECRETARI L'element oficial necessita gravetat en tots els actes. El prestigi és en la pulcretització de totes les accions, les quals estan relacionades amb la força d'autoritat damunt l'esperit del poble. I l'home públic, segons deia un gran diplomàtic anglès...

(*Desapareixen per la dreta, tenint la paraula el* SECRETARI. *Passen homes i dones en direcció a l'església.*)

ESCENA X

RAFEL *i aviat* ROSÓ, ANGELA *i* GRACIETA

(RAFEL *retorna de soldat. Es dirigeix a la casa de l'Alcalde i, no gosant entrar encara, permaneix recordant totes les coses que riuen en els seus ulls.*

MÚSICA

RAFEL

Ja torno a ser al poble que enyorava;
sembla que tot somrigui al meu entorn.
L'ansiat moment que desitjava
en un goig incomprès ara es confon.

Quan estem lluny de la terra,
l'enyorem de dia i nit;
la veiem doblement bella
dibuixar-se a l'infinit.
El pensament ens hi vola
suavisant les tristors
i ànima i cor es pregunten
a on hem deixat els amors.
I quan anem apropant-s'hi
nostre esperit aixequem,
omplint-nos d'aquesta flaire
que de tant temps enyorem.

Ja torno a ser al poble que enyorava; etc.

Tot és igual, les places i els carrers;
prô jo no sé què hi veig. Una mudança.
Tothom té els ulls més clars i riallers
i el poble tot traspua benaurança.
Ulls infantins me parlen eix moment
de bells records i somnis venturosos.
Oh, tros de cel que espitlles dolçament
tot el desig d'uns llavis venturosos!
Els llavis de l'amor
frescos i rojos,
m'atreuen cap a tu, poble que enyoro!

(RAFEL *està indecís encara per entrar a casa la* MERCENETA. *S'atura en el portal i en aquest instant apareixen pel fons* ROSÓ, ANGELA *i* GRACIETA, *les quals queden sobtades en reconèixer a* RAFEL.)

PARLAT

ANGELA — No és En Rafel, aquell?
ROSÓ — Vols dir?
GRACIETA — Sí que és ell!
TOTES — Rafel!...
RAFEL — Oh, la Rosó, la Gracieta!... i tu, Angela?

ROSÓ Ningú t'esperava.
RAFEL Ningú?
GRACIETA Com no havies escrit res.
ANGELA Si van dir que eres casat i que no tornaries!
RAFEL D'on heu tret això?
ANGELA Oh, no ho sé. Així ho deien. Oi, noies?
ROSÓ I quan has arribat?
RAFEL Aquest mateix matí.
GRACIETA Per què no escrivies?
RAFEL He volgut donar una sorpresa a la mare i a tots.
ANGELA Que ja tens la llicència?
RAFEL Per això he vingut. Bé ha costat prou!
GRACIETA I no te n'aniràs més de la vila?
RAFEL No en tinc pas desigs. Massa temps les he enyorat les coses d'aquí. Un sempre les té al cor.
ROSÓ La seva mare deu estar més contenta!
RAFEL Com vosaltres. Oi que n'esteu de contentes?
TOTES Sí, sí!
RAFEL Pobre mare! Dos anys que no m'havia vist!
ANGELA Quina festa major que passarà, veritat?
RAFEL I la Merceneta? Per què no és amb vosaltres la Merceneta? Haveu renyit?
ROSÓ Es a l'Ofici amb el seu pare i...
RAFEL I què?
GRACIETA Vol dir que és a Ofici i ja vindrà aviat.
RAFEL Aniré a esperar-la.
(RAFEL *va per anar-se'n. Les noies es miren i en veure'l decidit, l'aturen.*)
ROSÓ Rafel, si fós de tu, ¿saps?, no hi aniria i l'esperaria aquí, a casa seva.
RAFEL Vols dir que no se n'alegrarà?
ROSÓ Sí, però, ¿saps? La sorpresa... I com que avui estava tan trista i de mal humor!... Oi noies. que està trista?
ANGELA Molt.
GRACIETA I plorava!
ROSÓ Sempre en parlava de tu, però, ¿saps?
(*Les noies no gosen parlar.*)
RAFEL Dieu. Que està malalta, potser?
ROSÓ Malalta, no.
RAFEL Casada?
GRACIETA No tant, home!
RAFEL Parleu d'una vegada! Tu, Rosó, per què no vols que vagi a buscar-la a la Merceneta?
ROSÓ No te'n parlaríem d'això; però...
RAFEL Digues, digues.
ROSÓ La Gracieta t'ho dirà.
GRACIETA Jo? No, no. Que ho digui l'Angela.
RAFEL Parleu, reïra!
ROSÓ Ella no té culpa; gens de culpa. Veritat, noies?
(*Les noies contesten afirmativament.*)
GRACIETA No el vol.
ANGELA Però ell....
RAFEL Qui és ell?
ROSÓ El fill del senyor Jutge.
GRACIETA En Víctor, que sempre li està dient coses.
RAFEL I per això no haig d'anar a esperar-la? Que potser en Víctor acompanya a la Merceneta?

ANGELA Com que és amic del seu pare!
RAFEL I deu entrar a casa seva.
ROSÓ No és pas cap mal.
GRACIETA Però la Merceneta, ¿saps?
RAFEL No em diguis res més.
(RAFEL *queda contret i pensatiu. Elles no saben què fer. La* ROSÓ *s'hi acosta, i veient que no fa cas de les seves paraules, desapareixen.*)
ROSÓ Nosaltres no volíem parlar-te'n perquè sabem del cert que la Merceneta no el vol. Ella t'estima a tu. T'hem dit que no l'anessis a esperar perquè en veure-la amb En Víctor no pensessis mal. Sents?
(*La* ROSÓ, *no tenint contesta, s'apropa a les noies.*)
GRACIETA Què t'ha dit?
ROSÓ No m'ha tornat contesta.
ANGELA Jo aniria a dir-ho a la Merceneta.
ROSÓ Ben pensat.
(*Les noies desapareixen.*)
RAFEL No ho hauria cregut mai!

ESCENA XI

RAFEL, L'AVI *i aviat* MERCENETA

L'AVI Rafel...
RAFEL Oh, l'avi!
L'AVI Vaia de xicot i quina sorpresa! Com és que no ho has avisat a ningú? Com has canviat! T'has fet més home.
RAFEL Sóc el mateix, avi!
L'AVI Creu que no hi pensàvem pas amb una alegria tan grossa. I arribes al punt. Podràs disfrutar de les festes, que, amb els dos anys de soldat, no deus saber del color que són les alegries. Veritat que ens enyoraves?
RAFEL Massa que s'enyora, avi!
L'AVI Però... Rafelet! Què tens? Tu estàs trist. Aquest posat quan hauries de saltar i ballar de content? Que no en sents joia de retornar al poble després de tant temps? Digues, Rafelet. Que no et recordes dels teus amics i de l'avi?
RAFEL Sí, sí, és la mateixa alegria, sabeu?
L'AVI No et crec pas. A tu te'n passa alguna.
RAFEL Es que...
L'AVI T'has enfadat amb algú en arribar?
RAFEL No.
L'AVI Ara hi caic! Veritat que no has vist a la Merceneta?
RAFEL No l'he vista.
L'AVI Quina alegria en veure't!
RAFEL No ho cregueu pas, avi!
L'AVI Què dius? Que no ho cregui? Per qué parles així?
RAFEL Vós direu!
L'AVI Jo? Encara t'entenc menys.
RAFEL Vull dir que ella ja en té d'alegria.
L'AVI Així, doncs, ja us heu vist?
RAFEL Ni l'he vista ni sap que jo sigui aquí.
L'AVI No sé si sóc ximple o tu no t'expliques prou bé.

RAFEL Era natural que passés així.

L'AVI Què redimoni t'empatolles?

RAFEL Jo que em creia que la Merceneta...

L'AVI Què en tens que dir? Veiam. Respon! Després que no s'ha cansat d'esperar-te...

RAFEL Esperar-me? Festejant i escoltant als altres.

L'AVI Però què dius? Així li pagues els neguits i els sacrificis?

RAFEL El fill del senyor Jutge devia aconsolar-la.

L'AVI Ja deuen haver estat aquelles boges que t'han omplert el cap.

RAFEL Altres ho saben que En Víctor la festeja. I això no ho negareu, avi.

L'AVI Ni vull contestar-te. No ho mereixes, com hi ha món!

RAFEL I que entra a casa seva, i que l'acompanya tot el dia, i...

L'AVI Sí, vaja, que ja són casats i que tenen criatures i... que tu els has fet de padrí. No és això?

RAFEL Avi, no us rigueu del meu dolor perquè no ho mereixo. Si ha preferit a En Víctor perquè és més ric i... més senyor, podia...

L'AVI Calla, mal agraït! Has dubtat de la Merceneta, sents? I sàpigues que ara seré jo qui no voldrà que t'hi casis. On s'ha vist creure's de seguida el què deien aquesta gent que si no tinguessin la llengua llarga en comprarien una al diable per a poder xafardejar? Ara sóc jo, l'avi, el qui no vol que la Merceneta et digui mai més res. Pobre Merceneta! Dos anys esperant-te plorant, regant aquestes flors que havien escoltat les vostres cançons! Ets un mal agraït! I un dia com avui, que tot són rialles, en lloc de venir-li a portar alegries li portes dolors.

RAFEL Avi, jo no us vull pas entristir a vós ni vull dir que la culpa sigui vostra.

L'AVI Prou. Amb la Merceneta no hi pensis mai més, mai més!

(En aquest moment apareix la MERCENETA *corrent i va per a abraçar a* RAFEL. *En* RAFEL *va per apropar-s'hi, però* L'AVI *el rebutja, interposant-se entre els dos.)*

MERCENETA Rafel!...

L'AVI No t'hi apropis, noia. No mereix que li diguis paraula! Avorreix-lo.

RAFEL Avi!

(La MERCENETA *plora acotada a l'espatlla de* L'AVI.)

L'AVI Sí, avorreix-lo. Ha pensat mal de tu.

MERCENETA Avi!

L'AVI Li han dit que festejaves amb un altre, amb En Víctor, i s'ho ha cregut, el poca pena, sense voler saber que per ell fa dos anys que no vas a cap festa i que aquests ulls teus han llençat tantes llàgrimes que no podrà pagar mai ço que valen.

MERCENETA Avi, avi! Que sóc desgraciada!

L'AVI ¡No ploris, Merceneta, no ploris! Desagraït, més que desagraït!

*(*L'AVI *desapareix indignat.* MERCENETA *s'asseu en el pedrís, desconsolada.* RAFEL *queda abatut.)*

MÚSICA

RAFEL Jo retornava ple de somnis
i amb un neguit meravellat,

perquè la dolça amor somreia
en el meu cor enamorat.

MERCENETA Ai, il·lusions desvanescudes!
Per què de sobte haveu fugit
sense deixar-me l'esperança
d'un altre temps rejovenit?

RAFEL Ai, Merceneta! Si sabessis
la meva pena i el dolor!

MERCENETA Tu no mereixes que't somrigui
ni vull parlar-te més d'amor.
Jo que esperava que tornessis!

RAFEL Jo que ansiava l'amor teu!

MERCENETA Sempre heu sigut igual els homes!

RAFEL Que poc coneixes el cor meu!

MERCENETA Il·lusió perduda
de la joventut,
em deixes sense ales
com un mal vençut.

RAFEL Sense l'amor jo no puc viure
i et vull rienta al meu costat,
plena de llum, tornada somni.
tal com en somnis he estimat.

MERCENETA Si de l'amor sóc allunyada,
que trist és viure sense amor!

RAFEL Ai, Merceneta! Si sabessis
la meva pena i el dolor!

TOTS DOS Il·lusió perduda
de la joventut,
em deixes sense ales
com un mal vençut.

PARLAT

(Surt L'AVI, *i en veure el desconsol de la* MERCENETA, *s'hi apropa amorosament, obligant-la després a entrar a dintre.)*

L'AVI Pobre Merceneta! No ploris. Vina, vina.

MERCENETA Avi!

ESCENA XII

RAFEL, CORREDISSES, PAIET, BALDUFA *i* SENDO
Aviat els dos SARDANISTES

CORREDIS. Rafel!

BALDUFA Hola, noi!

PAIET Quan has arribat?

RAFEL Avui mateix.

SENDO Vaia, una abraçada!

RAFEL Gràcies, gràcies!

CORREDIS. Ara permet que t'estrenyi la mà i acompanya'm amb el sentiment.

RAFEL I això? Què ha passat?
CORREDIS. Noi, les coses no duren sempre i ve un dia que...
RAFEL Qui s'ha mort?
CORREDIS. Les meves il·lusions, Rafel! Ha mort l'amor de tants anys, de tota la meva vida! Que no ho has llegit? Aquest any no em veuràs córrer com en els demés anys. Han suprimit la *corrida.*
BALDUFA Però tenim orquestra i cobla! Ara vaig a *La Camelia* per a dir-los que has arribat.
RAFEL No, Baldufa. No et molestis.
BALDUFA Molestar-me per tu?
PAIET Vés-hi, vés-hi.
BALDUFA Hem de celebrar la teva arribada.

(En BALDUFA *fuig corrent i ensopega amb els dos* SARDANISTES *que s'apropen al fons puntejant la sardana. Es sent remor de gent que s'acosta i la plaça s'omple de veïns, xicots, etc.)*

CORREDIS. Nando! Nando! Porta beure!
RAFEL Per la meva part, s'estima.
SENDO No faltaria més!
CORREDIS. Refrescarem la tornada i jo enterraré la meva tristesa.

(NANDO *serveix begudes.)*

ESCENA DARRERA

(Tothom acudeix a la plaça. El poble canta voltant la cobla que s'acosta al davant del SENYOR FELIU *i el* SECRETARI. *Aquest sempre donant ordres i d'una part a l'altre.)*

MÚSICA

CHOR
A la plaça! A la plaça correm!
Anem companys, anem a dansar!
La sardana plegats comencem;
ni una nota deixem-nos passar.
Quan toqui la tenora
donem-nos tots les mans,
que hi sigui tot el poble,
que ballin xics i grans.
Avui és jorn de glòria,
excelsa lluminor,
estiu que mai s'acabi,
florida de l'amor.
Quin desig, quina frisança!
Tothom espera la dansa.
Anem-hi, germans!
Als ulls portem l'alegria,
al cor el goig ens hi nia.
Donem-nos les mans!

(El poble comença a aparellar-se per a formar anelles de balladors.)

PARLAT

SARDANISTA Et dic que tira a trenta-sis.
ALTRE SAR. Provem-ho!

ls dos SARDANISTES *es posen a ballar i a comptar els punts. Sense voler, donen una trepitjada al* CORREDISSES.)

RDANISTA Vint-i-tres, vint-i-quatre...

TRE SAR. Vint-i-cinc, vint-i-sis.

RREDIS. Reïra de bet! Que no hi veuen?

RDANISTA Dispensi.

RREDIS. Oh, dispensi, dispensi!

TRE SAR. No ens digui res, perquè perdríem els punts.

RREDIS. Els punts, els punts! Que fan mitja?

IET. Deixa'ls estar, Corredisses!

S SARDANISTES *desapareixen ballant i tothom va cap al fons on es formen les anelles de balladors.* EN RAFEL *permaneix assentat davant del cafè i la* MERCENETA *assentada en el banc de casa seva.* L'AVI *se'ls mira. Després aquest s'apropa a* RAFEL.)

AVI Estàs content, ara que has fet plorar a la pobre Merceneta? Com hi ha món que mereixeries que no t'estimés!

FEL Avi...

AVI Les coses no han de dir-se si no es saben del cert.

FEL Perdoneu-me, avi. Es la meva gelosia.

AVI No ho mereixes que et perdonin! No hi tornis mai més, sents?

FEL Prometo que...

AVI Doncs, au! Vés i diga-li que et perdoni.

FEL Voleu dir que ella...

AVI Que no ho sents com t'ho diu amb els ulls, que t'espera?

(L'AVI *l'empeny i* EN RAFEL *corre aprop de la* MERCENETA.)

FEL Merceneta!

RCENETA Rafel!

AVI Joventut!.. Joventut!.. Qui pogués tornar-hi!

MÚSICA

(*Comença la sardana.*)

OR

Correm-hi, germans;
entrem-hi de pressa.
Donem-nos les mans!
Quan canta la tenora,
sembla la veu del cor;
tant si riu com si plora,
parla sempre d'amor.
Te un no sé què que encanta,
com un perfum suau.
Quan amorosa canta,
un sentiment hi atrau.
Uns cops sembla de mare
que fa adormí a l'infant.
Altres voltes forta ardència
d'un bell ritme palpitant.

PARLAT

(ROSÓ, GRACIETA *i* ANGELA *s'apropen a* I'AVI.)

SÓ Avi, que no veniu a ballar?

ACIETA Eh que no pot, l'avi?

VI Sí, sí. Jo també vull ballar, perquè em sento jove.

GELA Jove, l'avi?

ROSÓ Ballarà amb nosaltres!

L'AVI Els records em treuen els anys de sobre. Riem i ball tots. Apa, noies! Celebrem-la la festa major!

(Les noies i L'AVI *ballen la sardan*

MÚSICA

CHOR

Al so de la tenora
bateguen tots els cors,
que a son ritme s'enamora
qui desgrana bells records.
Quan tots formem rodona
i el contrapunt marquem,
teixim la gran corona
que per l'amor volem.
Amb les mans apretades
i el front ben enlairat,
de la dansa catalana
consagrem la majestat.

TELÓ PAUSADAMENT

Un llibre absolutament indispensable als aficionats

CATALEG D'OBRES TEATRALS CATALANES

4.000 títols entre drames, comèdies, sainets, diàlegs, monòlegs, Sarsueles, Teatre d'Infants i el més extens
REPERTORI SENSE DONES

A cada obra es detalla el número de personatges, homes i dones; si está escrita en vers o prosa, si es còmica o dramàtica

Vegeu les seccions que conté el Catàleg

Obres en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
Obres líriques en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
Obres en un acte, amb una o més dones.
Obres líriques en un acte, amb una o més dones.
Obres en dos tres o més actes, sense dones.
Obres líriques, en dos, tres o més actes sense dones.
Obres en un acte, sense dones.
Obres líriques en un acte sense dones.
Monòlegs per home.
Monòlegs per dona.
Teatre d'infants en un o més actes.
Monòlegs per a nois.
Monòlegs per a noies.

Un volum d'unes 150 planes, 2 pessetes

Els qui vulguin rebre'l per correo, hauran d'afegir 0,40 pessetes per l'envio certificat.

Llibreria i Arxiu Teatral Millà

Carrer Sant Pau, 21 **BARCELONA**